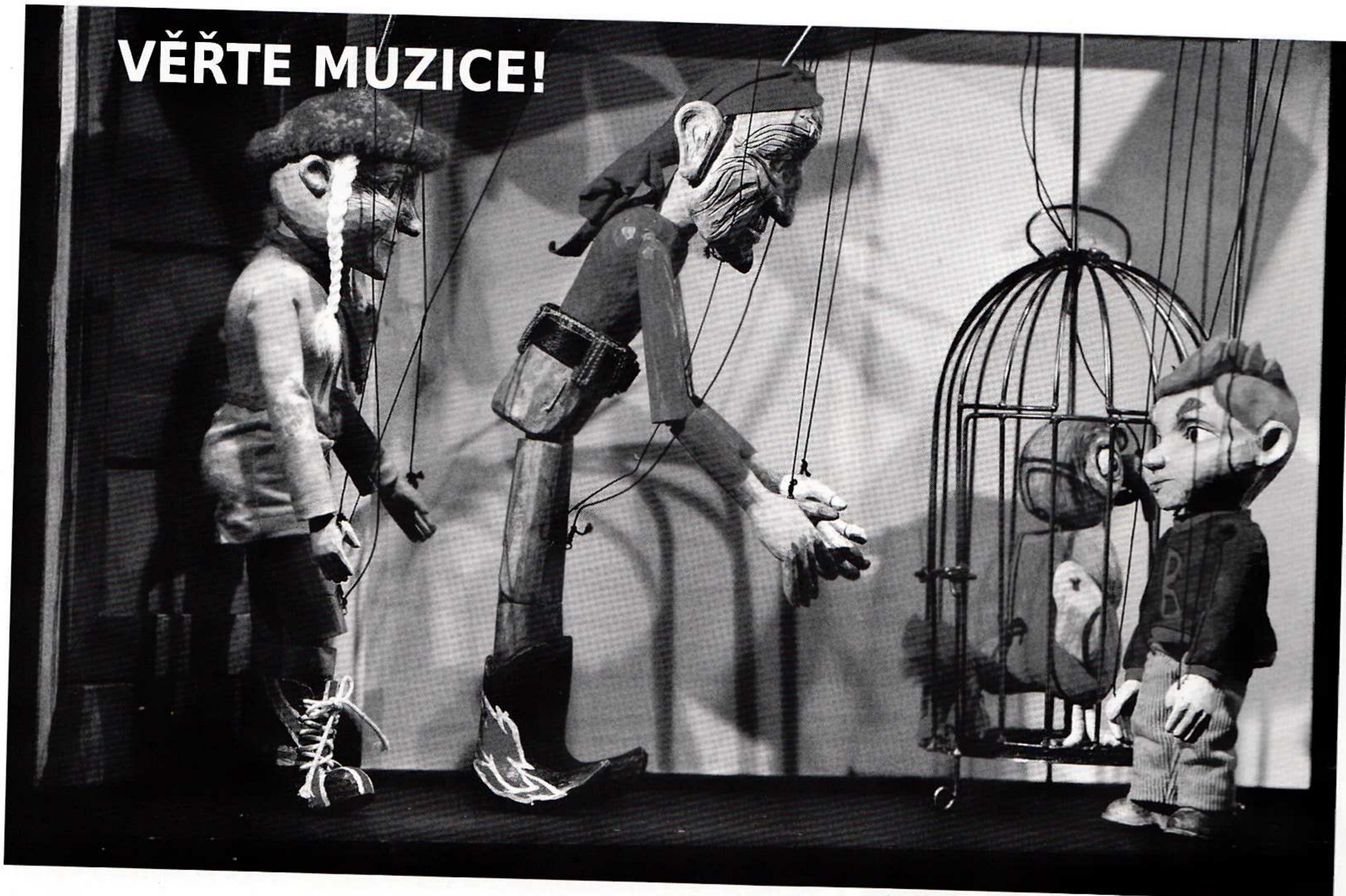

VĚŘTE MUZICE!

Liberecké Naivní divadlo siahlo pri príprave škôlko hry s najmladšou vekovou adresou po osvedčenom rozprávkovom námete - Budulínkovi. Zásluhou tvorivého tímu však nezostalo pri rutinnom inscenovaní tradičnej látky, ktorá je súčasťou kmeňového repertoáru českých divadiel (naposledy uvádzaná vo verzii režisujúceho Petra Vodičku v Divadle Lampion roku 2007). Objavila sa už kedysi tiež dva krát v Liberci (hra Jiřího Středu v inscenácii Oskara Batěka roku 1964 a hra Václava Čtvrta v réžii Jiřího Šveca roku 1977).

Námetu sa tentoraz ujal tunajší dramaturg a talentovaný dramatik Vít Peřina s režisérkou Michaelou Homolovou, ktorým sa podarilo inscenovať svoju tému, čo je skutočnosť v našich divadlách zriedkavo vídaná. Deduško a Babička (Filip Homola a Michaela Homolová, obaja tiež vystupujúci vo vedľajších úlohách a ako rozprávači) sú u tvorcov zostarnutí bítnici, ktorí však zostali duchom mladí. S radosťou doma aktívne pestujú rock, vozia sa na dodávke (klasický Volkswagen z 60. rokov), do ktorej sa vojde aj hudobná aparatúra, a žijú aktívnym životom. Nie sú to starí a nudní pestúni, ktorí nerozumejú dnešnému svetu a sú mladým len na posmech, čo je dnes obvykle podávaný obraz starších ľudí. Deduško nosí pirátsku šatku a tričko s vyplazeným jazykom Rolling Stones, Babička chodí v martenskách a obaja sú svojmu vnukovi priama kamarátmi - pekné posolstvo, že staroba môže byť aj aktívnou zábavou. Keďže však veľa a radi muzicírujú na elektrických husliach a bicích, sú z toho tak trochu nahluchlí, čo je zdrojom nenásilnej situačnej komiky (napríklad ich Papagáj síce zreteľne ovláda ľudskú reč, len starkí sa naňho zhovievavo usmievajú, ťažkajúc si, že je škoda, že nehovorí - to papagája pochopiteľne urazí). Podtitul inscenácie *Rozprávka o počúvaní (Pohádka o poslouchání)* sa stáva vtipným dvojsmyslom. Dostane sa aj na živú rockovú hudbu Filipa Homolu v podaní oboch hercov, ktorá dobre zapadne do celku inscenácie. Budulínek je tak formálne trochu hlučnejšou hrou so spevmi, nie však natoľko, aby to deťom prekážalo. Samotná fabula pritom sleduje tradičný pôdorys rozprávky *O Budulínkovi* a vrcholí scénou zlapania líšky po ráznom bubnovaní a fidlikaní

nepustí ani starých rodičov, ktorí si zabuchli dvere a zabudli doma kľúče, a tí *klepú a klepú a klepú a ak im Budulínek neotvoril, tak tam klepú dodnes*. Výborný text je hravou a originálnou variáciou rozprávky, intertextuálne sa vyrovnáva s divadelným kontextom, v ktorom vzniká (ak sa napríklad v texte zmieňuje, že by Deduško s Babičkou mohli chodiť na hasičský bál, je to odkaz práve na spomenutú Vodičkovu inscenáciu), a obsahuje i sémantickú rovinu určenú vyslovene pre dospelých (Ušařka: Pro Kristovy rány, proč hrajete tak nahlas? Dědeček *temně*: Protože dřív jsme nemohli.). Výtvarne stojí za inscenáciou Robert Smolík, ktorý vynachádzavo navrhol expresívne, výrazne farebné marionety (vodené odkrytými hercami), majúce zrejme predovšetkým upútať detského diváka. V inscenácii sa na viacerých miestach pracuje s princípom oka kamery, takže i bábkysú vyrobené v rôznych veľkostiach, pričom dramatické osoby stvárajú aj obaja herci prostým znakom (postačí vziať si čiapku, akú má báбка, aby sme pochopili zmenu perspektívy). K tomu sa pridáva herecká spontaneita a muzikalita manželov Homolovcov a pekná práca s hudbou, ba dokonca príznačnými motívmi - svoj zaliečavý motív má napríklad Líška, iný má autičko atď.

Inszenácia nie je bombastická, ale milo skromná, bezprostredná (čomu prispieva i fakt, že sa neuvádza na veľkej scéne, ale v štúdiu), svieža a má čo povedať. Zdá sa byť skoro zázrakom, že sa libereckému divadlu darí napriek podfinancovanému rozpočtu aj túto sezónu udržiavať veľmi vysoký štandard premiér (svieže rozprávkové príbehy *Velbloud, ryba, slepice* tvorivého dua Jarkovský-Vašíček, raperské „krimi“ *Babu a papoušek* Petra Vodičku) a že aj v materiálne skromných podmienkach vzniká vynikajúce a myšlienkovito bohaté divadlo.

Rudo Leška

Foto: Josef Ptáček

Naivní divadlo Liberec

Vít Peřina: Budulínek

Režie: Michaela Homolová, výprava: Robert Smolík,

hudba: Filip Homola, hrají: Michaela Homolová, Filip Homola

Psáno z premiéry 12. května 2012.